

Свободата на религията в Пакистан

Резолюция на Европейския парламент относно от 20 май 2010 г. свободата на религията в Пакистан

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно правата на човека и демокрацията в Пакистан, по-конкретно резолюциите от 12 юли¹, 25 октомври² и 15 ноември 2007 г.³,
  - като взе предвид заключенията на Съвета, приети на 16 ноември 2009 г. относно свободата на религията или вярванията, в която се подчертава стратегическата важност на посочената свобода и на противодействието на религиозната нетърпимост,
  - като взе предвид съвместната декларация ЕС-Пакистан от 17 юни 2009 г., в която двете страни подчертават значението на интегрирана дългосрочна стратегия, която да включва социалното и икономическото развитие, и принципите на правовата държава, както и признаването на значението на невоенните средства за борба срещу тероризма,
  - преди втората среща на високо равнище ЕС-Пакистан, предвидена за 4 юни 2010 г.,
  - като взе предвид резолюцията „Борба с оклеветяването на религии“, приета с крехко мнозинство в Съвета по правата на човека на ООН на 26 март 2009 г., която се предлага всяка година от Пакистан от името на Организацията ислямска конференция (ОИК),
  - като взе предвид изявлението на върховния представител на ЕС Катрин Аштън относно нападенията в Пакистан от 4 април 2010 г., както и изявлението от 20 април 2010 г. относно приемането на 18 конституционна поправка,
  - като взе предвид член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека,
  - като взе предвид Декларацията на ООН от 1981 г. за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения,
  - като взе предвид член 122, параграф 5 от своя правилник,
- A. като има предвид, че член 3, параграф 5 от Договора за Европейския съюз посочва, че насърчаването на демокрацията и зачитането на правата на човека и гражданските свободи са основни принципи и цели на Европейския съюз и представляват обща основа за неговите отношения с трети държави,

---

¹ Приети текстове, P6_TA(2007)0351.

² ОВ С 263 Е, 16.10.2008 г., стр. 666.

³ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 434.

- Б. като има предвид, че преобладаващата и държавна религия в Пакистан е сунитският ислям и че религиозните малцинствени групи се състоят от християни, индуисти, сикхи, шиити, представители на общността Ахмадия, будисти, парси, представители на Бахайската общност и други общности,
- В. като има предвид, че Пакистан е една от държавите с ключово значение в борбата срещу тероризма и разпространението на крайния екстремизъм,
- Г. като има предвид, че вътрешната ѝ стабилност и демократични институции са поставени на сериозно изпитания от нарастващите случаи на насилствени атаки от страна на екстремисти, които се случват почти ежедневно,
- Д. като има предвид, че нарастващата заплаха от радикални мюсюлмански сили, действащи от двете страни на границата между Пакистан и Афганистан налагат по още по-категоричен начин необходимостта от съвместни международни усилия в подкрепа и укрепване на икономическото и социално развитие в Пакистан,
- Е. като има предвид, че равните права на малцинствата са застъпени във визията на бащата основател на Пакистан Mohammed Ali Jinnah, както това е изразено в речта му пред Учредителното събрание през 1947 г.: „Можеш да принадлежиш към всяка религия, каста или вероизповедание, това няма нищо общо с държавните работи ... Започваме с този основен принцип, че всички ние сме граждани и то граждани на една държава“,
- Ж. като има предвид, че главата за основните права от Конституцията на Пакистан от 1973 г. гарантира „свобода да се изповядва религия и да се ръководят религиозни институции“ (член 20), равенство на всички граждани (член 25) и „законова защита за правата и интересите на малцинствата“ (член 26),
- З. като има предвид от друга страна, че член 260 от Конституцията различава мюсюлмани и немюсюлмани, като по този начин допуска дискриминацията въз основа на религията,
- И. като има предвид, че доклади и проучвания, направени от независими агенции показват, че малцинствата в Пакистан са лишени от основни граждански свободи и равни възможности за работа, образование и политическо представителство,
- Й. като има предвид, че се счита, че над 85% от жените в Пакистан са подложени на домашни злоупотреби, които включват физически и психологически злоупотреби; като има предвид, че насилието срещу момичета и жени, включително изнасилване, домашно насилие и принудителни бракове продължава да представлява сериозни проблеми, някои от които могат да бъдат обяснени чрез закона на шерията,
- К. като има предвид, че през ноември 2008 г. правителството на Пакистан назначи говорителят по въпросите на малцинствата и член на пакистанския парламент Shahbaz Bhatti за федерален министър по въпросите на малцинствата, като по този начин за първи път издигна тази позиция на министерско равнище,
- Л. като има предвид, че от ноември 2008 г. правителството на Пакистан определи за малцинствата квота от пет процента за работните места във федералната администрация, призна за официални немюсюлманските празници, обяви 11 август

за национален ден на малцинствата и гарантира места в Сената за представители на малцинствата,

- М. като има предвид, че на 25 декември 2009 г. президентът Asif Ali Zardari потвърди ангажимента на пакистанската Народна партия да подкрепи правата на всички малцинства, така че те да бъдат третирани като равноправни граждани,
- Н. като има предвид, че е налице противоречие между ангажимента на правителството на Пакистан в областта на свободата на религията и водещата роля на ОИК в подкрепата за програмата „Борба с оклеветяването на религии“ на Организацията на Обединените нации,
- О. като има предвид, че законовите разпоредби известни като „законали относно богохулството“, приети през 1982 г. и 1986 г. заплашват основните религиозни права и права на малцинствата, гарантирани от Конституцията; като има предвид, че за случаи на богохулство раздел 295 В на пакистанския Наказателен кодекс предвижда смъртна присъда или доживотен затвор,
- П. като има предвид, че екстремистки групи и лица, които желаят да завоюват лични успехи злоупотребяват със законите относно богохулството и това доведе до увеличаване на насилието срещу членове на религиозните малцинства, особено представителите на общността Ахмадия, но също така срещу християни, индуисти, сикхи, шиити, будисти, парси, представители на Бахайската общност и срещу критично настроени граждани, които имат смелост да надигнат глас срещу беззаконието,
- Р. като има предвид, че голямо мнозинство от хора, срещу които са повдигнати обвинения въз основа на законите относно богохулството са мюсюлмани, но обвиненията срещу отделни представители на верските малцинства могат да повлекат несъразмерно насилие срещу цялата им общност; като има предвид, че обвинение в богохулство предизвика масово антихристиянско насилие в Gojra и Kotian през лятото на 2009 г., като причини смъртта на осем души и разрушението на най-малко сто къщи,
- С. като има предвид, че през 2009 г. срещу 76 души бяха повдигнати обвинения в богохулство по 25 заведени дела, включително срещу 17 души беше повдигнато обвинение по раздел 295 В от пакистанския Наказателен кодекс,
- Т. като има предвид, че адвокатите и активисти в областта на защитата на правата на човека в Пакистан често получават смъртни заплахи и са подложени на тормоз, като адвокати, които пледират по дела за богохулство са изключително уязвими за подобни заплахи, и като има предвид, че дори мнозина от тези, които са били оправдани са принудени да прекарат остатъка от живота си, като се крият,
- У. като има предвид, че през август 2009 г. министър-председателят на Пакистан Гилани обяви създаването на комитет, който да преразгледа и подобри „законали, накарняващи религиозната хармония“, като в своето заявление намекна за законите относно богохулството от 1982 и 1986 г.; като има предвид обаче, че до момента няма предложения за такова преразглеждане,
- Ф. като има предвид, че мюсюлманите от Ахмадия в Пакистан често са подлагани на

дискриминация и преследвания, които са подкрепени от разпоредбите срещу Ахмадия в раздел 298 от Наказателния кодекс на Пакистан, като последният пример за това е убийството на пенсиониран професор от общността Ахмадия от маскирани въоръжени лица на 5 януари 2010 г.,

- X. като има предвид, че правителството на Пакистан е в процес на ратификация на Международния пакт за граждански и политически права и Конвенцията на ООН от 1984 г. против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание,
1. Приветства мерките, приети в интерес на религиозните малцинства от правителството на Пакистан след ноември 2008 г., като например въвеждането на квота от пет процента от федералните работни места за малцинствата, признаването на немюсюлмански официални празници и обявяването на Национален ден на малцинствата;
  2. Напълно подкрепя усилията на федералния министър по въпросите на малцинствата за създаване на мрежа от местни комитети за хармония между вероизповеданията с цел насърчаване на диалога и намаляване на религиозното напрежение; призовава всички други нива на управление, включително на държавите, изцяло да одобряват тези мерки;
  3. Приветства ангажимента, поет от министър-председателя на Пакистан, за предоставяне на права на собственост на жителите на бедните квартали от малцинствата в Исламабад;
  4. Приветства ангажимента на правителството на Пакистан да предостави на малцинствата места в Сената, включително за жени – представители на малцинствените групи в Сената, и изразява надежда, че тези ангажименти ще бъдат спазени;
  5. Приканва правителството на Пакистан да преразгледа практиката на включване на религиозната принадлежност на гражданите на Пакистан във всички нови паспорти, с цел да се избегнат всички дискриминационни практики;
  6. Изразява своята солидарност с правителството на Пакистан в борбата срещу тероризма и разпространението на крайния екстремизъм;
  7. Изразява дълбока загриженост, че законите относно богохулството – което може да доведе до смъртна присъда в Пакистан и което често се използва, за да се оправдае цензурата, инкриминирането, преследванията и в някои случаи убийството на членове на политически, расови и религиозни малцинства – могат да бъдат използвани с цел злоупотреба, която засяга хора от всички вероизповедания в Пакистан;
  8. Призовава правителството на Пакистан да преразгледа в дълбочина законите относно богохулството и настоящото им прилагане, както и раздел 295 В от Наказателния кодекс, който предвижда задължително смъртно наказание за всяко лице, признато за виновно в богохулство, и междувременно да приложи измененията, предложени от федералния министър по въпросите на малцинствата;
  9. Призовава правителството да изпълни своето обещание от 2008 г. за замяна на

всички смъртни присъди с наказание лишаване от свобода като първа стъпка към премахване на смъртното наказание;

10. Припомня неведнъж заявяваната позиция на Комисията, в отговор на парламентарни въпроси с искане за писмен отговор, че тя следи отблизо реакцията на правителството на Пакистан във връзка с линчуването, предизвикано от обвинения в богохулство в Gojra и Kogian; призовава също така Комисията да изиска подробности относно постигнатия действителен напредък, по-специално по отношение на подвеждането на виновните под отговорност;
11. Изразява особена загриженост във връзка с продължаващите прояви на дискриминация и преследване срещу общността Ахмадия в Пакистан и призовава правителството на Пакистан да отмени раздел 298 от Наказателния кодекс на Пакистан, който сериозно ограничава ежедневието на тази група, както и да предприеме възпиращи действия по отношение на подстрекателски мероприятия като конференциите „Краят на пророчеството“ в Лахор;
12. Призовава органите на Пакистан да изпълнят изцяло решението на Върховния съд на Пакистан, съгласно което те трябва да осигурят регистрацията на всички лица, които имат право да гласуват, в новите избирателни списъци, в това число на мюсюлманите от Ахмадия;
13. Изразява загриженост за възможната злоупотреба с кампанията „Борба с оклеветяването на религии“ в ООН, подчертавайки заключенията на Съвета от 16 ноември 2009 г.;
14. Призовава правителството на Пакистан да ратифицира, в тяхната цялост и без да изразява резерви, Международния пакт за граждански и политически права и Конвенцията на ООН от 1984 г. против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание; счита, че свободата на убежденията, залегнала в пакта на ООН, предоставя подходяща рамка и еталон, които всички страни по пакта следва да спазват, като осигурят защита на своите граждани, която да им позволи да упражняват свободно своята вяра;
15. Призовава правителството да гарантира човешките права на малцинствата, предвидени в Конституцията и във Всеобщата декларация за правата на човека, по-специално в член 18 от нея, който предвижда, че „всеки човек има право на свобода на мисълта, съвестта и религията“;
16. Подкрепя всички инициативи, насочени към насърчаване на диалога и взаимното зачитане между общностите; призовава всички политически и религиозни органи да насърчават търпимостта и да предприемат инициативи срещу омразата и крайния екстремизъм;
17. Настоятелно призовава правителството на Пакистан да изпълни предложените реформи на образователната система и да контролира и инспектира ислямските религиозни училища; приканва органите на Пакистан да премахнат всички елементи на пропаганда на омраза, религиозно превъзходство и оклеветяване на религия от учебниците, одобрени в рамките на националния учебен план от Министерство на образованието;

18. Приканва правителството на Пакистан да улесни посещение на специалния докладчик на ООН относно свободата на вероизповеданието и религиозните убеждения, г-жа Asma Jahangir, в Пакистан;
19. Приканва Съвета и Комисията да включат правата на малцинствата в Пакистан в дневния ред на предстоящата среща на високо равнище с цел започване на своевременна реформа на дискриминационното законодателство относно богохулството;
20. Призовава Съвета да включи въпроса относно религиозната търпимост в обществото в диалога по въпросите на борбата срещу тероризма с Пакистан, тъй като този въпрос е от изключително значение за дългосрочната борба срещу религиозния екстремизъм;
21. Призовава държавите-членки и Комисията да продължат предоставянето на финансова подкрепа за организациите и защитниците на правата на човека и да предвидят практически мерки за подкрепа на растящото движение на гражданското общество в Пакистан срещу законите относно богохулството и други дискриминационни законодателни актове;
22. Припомня неведнъж заявяваната позиция на Комисията, в отговор на парламентарни въпроси с искане за писмен отговор, че тя следи отблизо реакцията на правителството на Пакистан във връзка с насилието срещу християни в Gojra и Kogiap, и призовава Комисията да изиска подробностите относно постигнатия действителен напредък, по-специално по отношение на подвеждането на виновните под отговорност;
23. Призовава Съвета и Комисията да настояват правителството на Пакистан да спазва клаузата за демокрация и права на човека, предвидена в Споразумението за сътрудничество между Европейския съюз и Ислямска република Пакистан; призовава Комисията да представи доклад относно прилагането на Споразумението за сътрудничество и клаузата за демокрация и права на човека;
24. Призовава Съвета да подкрепи правителството на Пакистан в развитието на неговото Министерство за правата на човека и за създаването на значима, независима и авторитетна Национална комисия по правата на човека;
25. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителствата и парламентите на държавите-членки, както и на правителството и парламента на Пакистан.